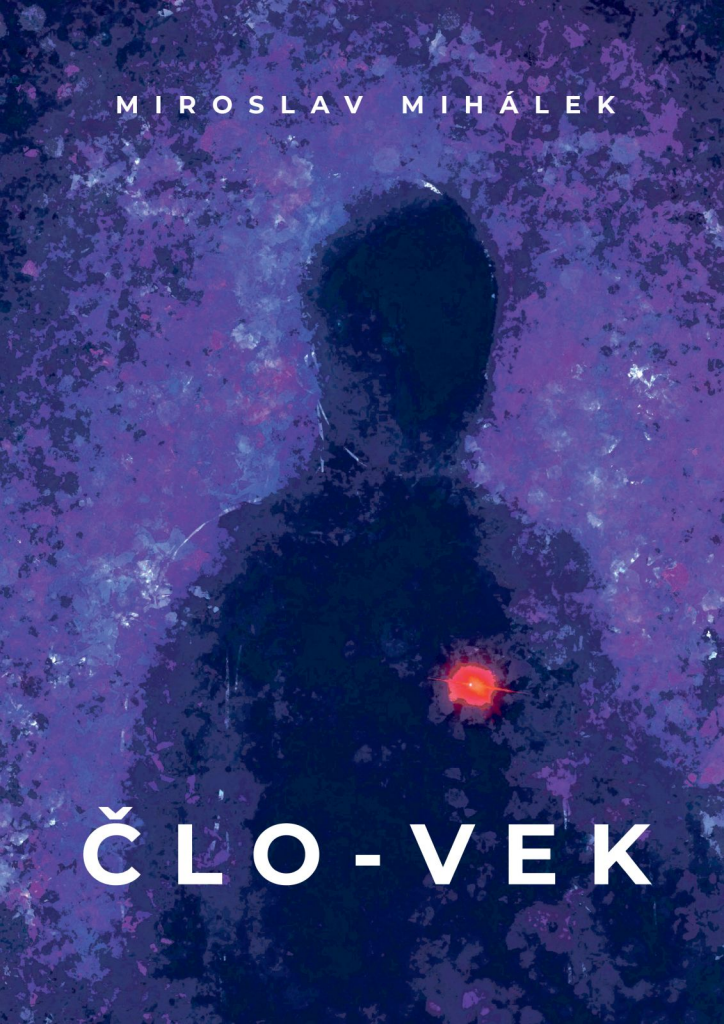
MIROSLAV MIHÁLEK

ČLO-VEK

ČLO-VEK

ČLO-VEK

MIROSLAV MIHÁLEK

Rukopis tohto diela vznikol
s finančnou podporou Literárneho fondu.

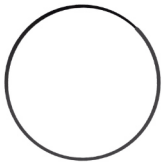
Autor: Miroslav Mihálek
Ilustrácie: Viktória Mihálková
Jazyková redakcia: Danka Šmatlíková
Editorská redakcia: Adriana Špilová

Autor © Miroslav Mihálek, 2026
Obálka a ilustrácie © Viktória Mihálková, 2026
© Vydavateľstvo SpozaVoza, 2026

ISBN 978-80-975338-4-7 (brožovaná väzba)
ISBN 978-80-975338-5-4 (PDF)
ISBN 978-80-975338-6-1 (EPUB)
ISBN 978-80-975338-7-8 (MOBI)

Všetky práva vyhradené
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť reprodukovaná, uchovávaná v informačných systémoch ani prenášaná v akejkoľvek forme alebo akýmikoľvek prostriedkami (elektronickými, mechanickými, fotokopírovaním, nahrávaním alebo inými) bez predchádzajúceho písomného súhlasu držiteľa autorských práv.

Tento text, jeho časť a sprievodné ilustrácie sú chránené autorským zákonom. Bez výslovného písomného súhlasu autora je zakázané používať toto dielo na trénovanie systémov umelej inteligencie (AI), na strojové učenie alebo na akékoľvek spracovanie textu a dát (text and data mining).

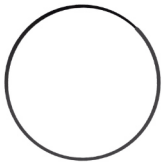
PRED VSTUPOM
11

JEDNOTKA NESTABILITY
15

LABORATÓRIUM PAMÄTI
23

JEDNOTKA VÄZIEB
31

LABORATÓRIUM TELA
37

JEDNOTKA OTÁZOK
43

LABORATÓRIUM STRACHU
49

JEDNOTKA HODNOTENIA
57

PREDKOMORA DOKONALOSTI
65

KOMORA DOKONALOSTI
71

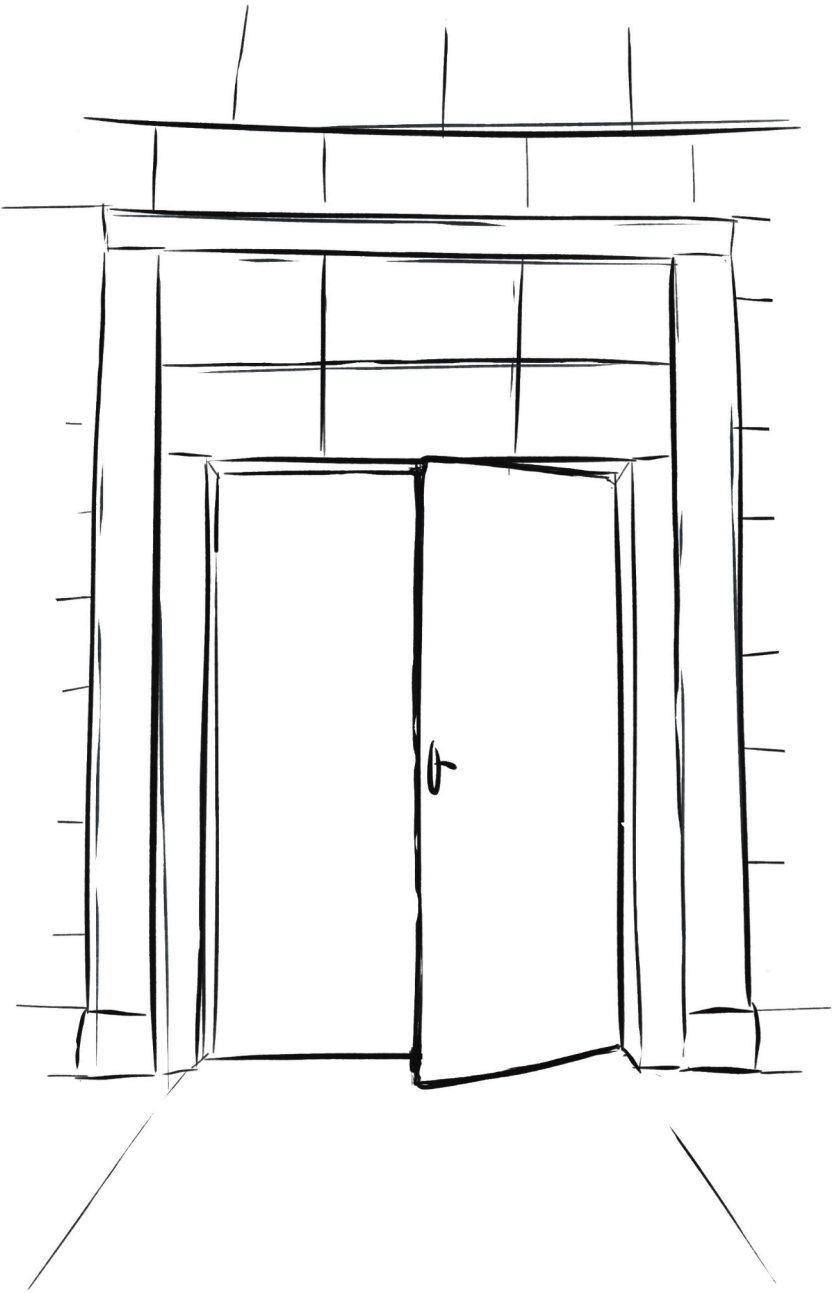
Upozornenie pre návštevníkov

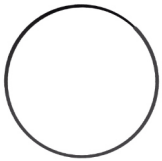
Vstupom do tohto textu beriete na vedomie nasledovné:

1. Môžete sa stretnúť s osobami vykazujúcimi známky nadmernej emocionality.
2. Je možné, že sa vo vás aktivujú spomienky, ktoré ste považovali za vyradené.
3. Dotyk s odchýlkou môže spôsobiť pochybnosti o systéme.

Vývojovo-regulačné centrum nenesie zodpovednosť za náhle prejavy empatie, otázok či túžby po blízkosti.
Ak si želáte zostať bezchybní, knihu zatvorte.
Ak si želáte zostať ľudskí, otočte stranu.

PRED VSTUPOM

Ahoj.
Áno, tebe to hovorím. Tomu, kto práve otvoril túto knihu. Všimol som si ťa. Vždy si všimnem, keď niekto zastaví pri bráne o sekundu dlhšie než ostatní. Nie, nesledujem ťa. Iba stojím na mieste, kde sa všetky veci začínajú a možno sa aj končia. V každom prípade ťa nechcem vystrašiť. Ozaj, zabudol som sa ti predstaviť. Volám sa... vlastne, na mene tu veľmi nezáleží. Môžeš mi hovoriť Sprievodca alebo Vrátnik, alebo si ma pokojne predstav ako tieň pri bráne, ktorý pije sedem káv denne. S cukrom, bez mlieka. Systém tvrdí, že tri stačia. Mýli sa.

Stojím tu každý deň. Pracujem tu. Obyčajný zamestnanec. Evidovaný, zaradený a oboznámený so všetkými predpismi. Mám kartičku na otváranie dverí, ktoré by sa nemali otvárať. Moja práca je jednoduchá: Vítať, usmerňovať a hlavne nepýtať sa. To posledné mi nikdy nešlo.

Väčšina ľudí prejde bránou bez toho, aby si uvedomila, že ju prekročila. Ako si môžeš všimnúť, to je prvý problém. Možno nepatríš medzi hotové výrobky. Nepozeraj sa tak na mňa so zdvihnutým obočím. Ja som tu len zamestnanec. Ak niečomu nerozumieš, pýtaj sa. Možno dostaneš odpoveď. Keď nie hneď, možno inokedy.

Ako si si mohol všimnúť, brána nie je veľká, nemá zlaté pánty, ani nie je osvetlená. Je v podstate obyčajná ako každý z nás. Nemal by som to hovoriť, ale, vieš, niektorí sem prichádzajú s veľkými očakávaniami a potom odchádzajú s očami plnými ticha. Neustále sa snažia zlepšovať, opraviť toto a tamto, nebodaj si upratať myšlienky, myseľ, vylepšiť osobnosť. Byť rýchlejší. Múdrejší. Krajší. Menej hluční. Menej citliví. Byť menej alebo viac. Kto sa v tom má vyznať? A aby som nezabudol, sú tu aj tí, ktorí chcú byť dokonalí.

Zastav sa na chvíľu. Nádych, výdych.

Skús si to slovo povedať potichu: do-ko-na-losť. Ako ti to znie? Krásne, hladko, upravene. Vieš, čo to znamená? Povedz mi úprimne, kto rozhodol, že práve toto je lepšie než tamto? Kto sa odvážil povedať, že niekto je menej len preto, že cíti viac?

Prepáč, niekedy sa zamyslím hlasnejšie, než by sa patrilo.
Nádych, výdych.
Ešte raz, znovu a s úsmevom: Vitaj!

O pár minút ťa pustím cez túto bránu ďalej. Ak chceš, môžeš si nasadiť ochranné okuliare. Síce nie sú povinné, len ťa chránia pred ostrými slovami, pohľadmi a tak. Tu sa totiž slová niekedy ukladajú veľmi

hlboko do uší, očí, srdca. No a keď tam raz zapustia korene a ty o nich začneš premýšľať, ťažko sa vytrhávajú z tvojho vnútra.

Som vnútri. Sprievodca za mnou zatvoril bránu. Všade tma, nič viac.

Vitaj!

Toto miesto sa oficiálne volá Vývojovo-regulačné centrum pre tvorbu optimálneho ľudského subjektu, ale medzi nami, je to továreň na človeka. Vtipné, že? Jasné, že neveríš, to je v poriadku. Nech sa páči, zober si tento letáčik. Je v ňom napísané, že sa chystá nový druh. Sám som zvedavý, ako bude vyzerať. Možno bude bez zbytočných emócií, bez slabostí, ale zato vyhladený, vyrovnaný. Tichý.

Znovu som sa zamyslel, prepáč. Ešte dôležité upozornenie: ak sa počas prehliadky niečoho dotkneš alebo sa niečo dotkne teba, nehlás to. Nie všetko, čo tu žije, má byť odstránené.

Ak sa dokážeš pripraviť na čokoľvek, obráť stranu, ale ak nie, rozmýšľaj alebo odíď preč.